

Otavan Sanomat

Toukokuu 2022 - nro 14
Otavan Opiston lehtiprojektin tuotos

Otavan Sanomat - 14 vuotta: 2009-2022

Otavan Sanomat

Sisältö

JUTUN OTSIKKOA KLIKKAAamalla
PÄÄSET KO. SIVULLE!

Pääkirjoitus

Kuinka tulla toimeen eri kulttuurien kanssa ...	3
Koulutus luo hyvän tulevaisuuden maalle	4
Kesä on paras aika vuodesta	4

Mielipide

Kuinka sota muutti elämän	5
Irakin sota oli virhe.....	6
Ystävyys on paras lääke.....	7

Henkilökuva

Lauri Ylä-Jussila: Jokainen päivä on erilainen koulussa	8
Eetu Lehtinen Valmis auttamaan opiskelijoilta.....	9
Mariia Liukkonen Viihty oppilaiden parissa	10
Juha Hannikainen Opiskelijat tarvitsevat ymmärrystä.....	11

Kulttuuri

Minä ja revontulet	12
Otavan Opisto 130-vuotta.....	12
Lionel Messi.....	13
Pitkäniminen sankari	13
Kotimaani on Afganistan.....	14
Srilankalainen kanakastike	15
Pitaleivän resepti	15

Harrastuksia

Harrastan tietokonepelejä.....	16
Intohimona lukeminen	16
Jalkapallo on henki ja veri	17
Rakastan jalkapalloa	17
Miksi fitness on tärkeää	18
Lentopallo on hieno urheilulaji	18
Tykkään ruuanlaitosta.....	18
Kalastus harrastuksena	18
Tietokoneet ovat kivaa puuhaa.....	19
Käveleminen harrastuksena	19
Auto antaa vapautta	19
Kiitoksia ja näkemiin	20

Lehden toimitus

Julkaisija

Otavan Opisto
Yhteystiedot:
info@otavanopisto.fi
www.otavanopisto.fi

Päätoimittajat

Marzie Jafari
Leevi Mikkonen
Rosemary Omoruyi

Toimittajat

Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat:
Meles Ahferom
Reza Ahmadi
Abdirisaaq Ahmed Daheer
Sharif Al Darwish
Hussein Alaabid
Shokhan Amin
Daniil Avdeev
Bakhat Avar Barati
Nosrat Hosseini
Abdulwhat Jaro
Alexander Wisdom Kabongo
Parvin Khalili
Adil Menfakh
Ahmed Menfakh
Adem Jama Mohamed
Malathy Srikrishnamoorthy
Zubida Zidan
Qayssar Aldhulaiei
Abdulrahman Kareem
Ali Khan Nouroozi

Toimituskunta

Enrique Tessieri
Maria Liukkonen
Marzie Jafari
Abdulrahman Kareem
Rosemary Omoruyi

Taitto

Otavan Sanomat

Otavan Sanomat on Otavan Opiston Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijoiden lehtiprojektin tuotos. Lehti on ilmestynyt vuodesta 2009 ja edessäsi on nyt lehden viimeinen numero.

Lehden sivumäärä on vuosien saatossa kasvanut. Alkuun lähdettiin nelisivuisesta lehdykstä ja tänä vuonna saatiin kokoon 21-sivuinen tuotos, joka ilmestyy nettivesiona.

Lehtiprojektissa opiskellaan lehden tekemistä, mm. kirjoittamista ja valokuvaamista.

**OTAVAN
OPISTO...**

Pääkirjoitus-1

Kuinka tulla toimeen eri kulttuurien kanssa

Teksti on julkaistu myös
Länsi-Savo -lehdessä.

Teksti: Leevi Mikkonen

Suomessa puhutaan paljon, kuinka ihmisten eri kulttuureista pitäisi tulla toimeen toistensa kanssa. Perustuslakimme antaa siihen hyvät eväät: syrjintä on kielletty, ihmisille on oikeus omaan kulttuurin ja kieleen, on myös uskonnonvapaus.

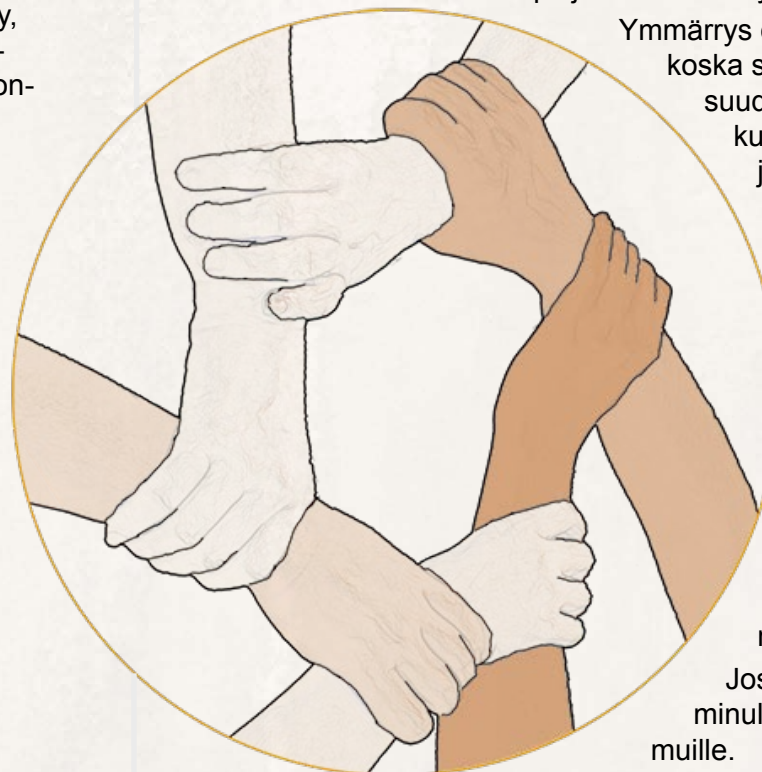
Mielestäni nämä periaatteet ovat oikeita ja tärkeitä, jos haluamme rakentaa ja elää yhteiskunnassa, jossa kaikilla riippumatta taustoista on yhdenvertaisia oikeuksia ja velvollisuuksia.

Nykyään enemmistö suomalaisista nuorista ei ole ennakkoluuloisia. Nuoret

ovat oppineet ymmärtämään, että maailma on moninainen ja Suomi on osa tästä maailmaa. Tähän on auttanut muun muassa sosiaalinen media, matkustaminen ja eri tv-ohjelmat.

” Olen opiskellut Otavan Opistossa yli puoli vuotta. Suurin osa lähiopiskelijoista on muualta kuin Suomesta. Itse olen syntynyt ja kasvanut Suomessa. Olen 17-vuotias.

Olen oppinut paljon kouluaikana, erityisesti kuinka eletään moninaisessa yhteisössä ja rakennetaan hyviä suhteita. Mielestäni ymmärrys, uteliaisuus ja kiinnostus toisia ihmisiä ja kulttuureita kohtaan auttavat paljon luomaan hyvät ja toimivat suhteet.

Ymmärrys on yksi keskeisistä asioista, koska se luo pohjan ja mahdollisuuden kunnioitukselle. Tämä ei kuitenkaan toimi, jos ymmärrys ja kunnioitus ei ole molemminpuolista.

Kuten kerroin, tietynlainen kiinnostus tai halu tietää toisesta on tärkeää, jos haluaa elää ja tulla toimeen toisten kanssa. Jos ei ole kiinnostusta tietää toisesta mitään, ei kyseinen henkilö pysty ymmärtämään toisesta tai hänen kulttuuristaan mitään. Tämä antaa tilaa ennakkoluuloille.

Jos nämä ohjeet ovat toimineet minulle, ne voisivat toimia myös muille.

Suosittelen. ■

Pääkirjoitus 2 ja 3

Koulutus luo hyvän tulevaisuuden maalle

”Koulutus on tehokkain ase, jolla voit muuttaa maailmaa.”
Nelson Mandela (1918-2013)

Teksti: Rosemary Omoruyi

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

Nigeriassa koulujärjestelmä kohtaa monia haasteita. Muutamia näitä ovat suuri syntyvyys, sosiaalinen epätasa-arvo, niukat rahalliset ja muut resurssit, kuten pätevät opettajat. Monista kysymyksistä huolimatta, yksi asia on selvä: haasteiden ratkaiseminen riippuu siitä, tapahtuuko maassa kehitystä vai ei.

Eräs Nigerian koulutusjärjestelmän suurimmasta ongelmista on korruptio. Valitettavia esimerkkejä ovat opiskelijoiden tekemät väärinkäytökset kokeissa. Rahalla saat kokeet läpi jos maksat opettajille.

Kun opiskelin peruskoulussa Etelä-Nigeriassa, en huomannut suuria ongelmia, koska korruptiota tapahtuu enimmäkseen lukiossa, ylioppilaskirjoituksissa ja yliopistossa.

Kasvava taloudellinen eriarvoisuus on toinen suuri sosiaalinen ongelma, joka vaikuttaa koulutusjärjestelmään. Nigerian tilastokeskuksen mukaan vuonna 2020 eli köyhyysrajan ala-

puolella 40% eli 83 miljoonaa ihmistä. Vuonna 2022 köyhyystason arvioidaan nousevan 45%:iin.

Köyhyys Nigeriassa tarkoittaa käytännössä sitä, ettei ihmisillä ole tarpeeksi rahaa perustarpeisiin kuten ruokaan, vaatteisiin tai puhumattakaan koulutukseen.

On vaikea löytää työtä, josta maksettaisiin riittävä palkka, jolla ihminen voi

Nigerian kehitys lepää sen koulutusjärjestelmässä. Kuva: Wordpress/Openverse.

elää ihmisarvoista elämää ja päästä kouluun.

Suomessa koulutusjärjestelmä on toki erilainen jos verrataan Nigeriaan. Täällä on hyvät koulutilat opiskelijalle, ja valtio auttaa paljon peruskoulun toiminnassa. Suomen valtio sijoittaa koulutukseen runsaasti resursseja.

Opettajien koulutus on toinen tärkeä asia, joka näkyy suomalaisissa koulujärjestelmässä. Esimerkiksi ala-asteen opettajaksi tulee opiskella

yliopistossa vähintään kuusi vuotta ja suorittaa maisterin tutkinto.

Nigerian koulutusjärjestelmän parantamiseksi tarvitaan taloudellisia ja koulutusresursseja. Tämä on helppommin sanottu kuin tehty, koska hyvä koulutusjärjestelmä vaatii pitkäjänteisyyttä ja aikaa.

Paras tie entisen kotimaani tulevaisuudelle olisi kehittää sen koulutusjärjestelmää ja mallina voisi kenties olla Suomen koulutusjärjestelmä. ■

Kesä on paras aika vuodesta

Teksti: Marzie Jaffari

Kesä on mielestäni vuoden paras aika. Tänä vuodenaikana ei tarvitse pukea paljon vaatteita. Sää on lämmin, järvet eivät ole jäässä ja niissä voi uida; maa on vihreä, kuten myös puut ja joissakin voi löytää jopa hedelmiä kuten omenoita.

Kesä on lomakausi ja siksi monet voivat pitää hauskaa ja vapaata, koska monet koulut ja yliopistot ovat kiinni. Opiskelijoille kesä on siksi erityisen pidetty vuodenaika.

Kesä mahdollistaa opiskelijat paneutua enemmän oppimaan suomen kieltä, harrastaa urheilua ja erilaisia harrastuksia. Monet ahke-

rat opiskelijat opiskelevat kesällä, että voivat alkaa kouluvuoden ilman suurempia ongelmia.

Monet ihmiset matkustavat kesällä. Vaikka on paljon painetta kuten opiskelua, kesä on myös otollinen aikaa rentoutua ja tehdä muuta kuten kukkien ja kasvien kasvattamista.

Mieheni on erittäin kiinnostunut kasvien istutuksesta ja joka vuosi hän kasvattaa erilaisia kasveja, kuten basilikaa, minttua, persiljaa ja monenlaisia kukkia.

Mielestäni kesä on paras vuodenaika! ■

Kuinka sota muutti elämäni

Teksti: Sharif Al Darwish

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

Matkani Syyriasta Suomeen oli pitkä ja vaikea. Ennen kuin sota puhkesi vuonna 2011, entistä kotimaatani vaivasivat korkea työttömyys, korruptio ja ihmisoikeusloukkaukset sanan- ja mielipidevapautta kohtaan.

Sharif Al Darwish

Nykyinen maan johtaja, Bashar al-Assad, tuli valtaan vuonna 2000 isänsä Hafez al-Assadin jälkeen.

Henkilökohtaisesti kohtasin sodan ensimmäistä kertaa kotikaupungissani Aleppossa, kun panssari-vaunut ja sotilaat alkoivat ampua minun ja naapureitteni koteja kohti. Se oli minulle niin raskas kokemus, että yhä vielä muistan sen päivän selvästi. Kadulla, jossa asuin, asui myös kaupungin viranomaisia ja siksi sitä pommitettiin erityisen paljon.

Sota ei ole koskaan hyvä asia. Kuten olemme nähneet Ukrainassa: viattomat ihmiset kuolevat ja aiheutuu paljon kärsimystä. Kaikki peruspalvelut häviävät: koulut, sairaalat, sähkö ja vesi.

On myös paljon eettisiä kysymyksiä, jotka pitää kohdata sodan takia. Vaikka olen vahvasti al-Asadin hallituksen vastainen, en voinut tappaa toisia ihmisiä. Islamin usko kieltää ihmisten tappamisen.

Kymmenen vuotta sitten puhjennut rauhanomainen kapina Syyri-

an presidentin Bashar al-Assadin hallintoa vastaan on muuttunut täysimittaiseksi sisällissodaksi. On kuollut arviolta 380 000 ihmistä ja monia kaupunkeja, kuten Aleppo, on tuhoutunut raunioiksi. Toinen seurantaryhmä - Violations Documentation Center - on dokumentoinut 226 374 kuolemapausta taisteluissa ja 135 634 siviilikuolemaa vuosina 2011-2020. On selvää, että sisällissota muutti minun ja kaikkien muidenkin elämän. Ennen sotaa minulla oli oma yritys, jolla pystyin elättämään perheeni. Sodan takia joudun sulkemaan sen. Oli vaikeaa, jopa mahdotonta elää Aleppossa, koska siellä oli niin vaarallista. Ei ollut sähköä ja jouduimme lämmittämään ruokamme tulella.

Muutin pakolaisena Turkkiin vuonna 2014 ja aloin heti tekemään töitä. Vaikka Turkissa oli turvallista, eläminen oli vaikeaa. Asuimme lähellä lentokenttää ja lapset pelkäsivät, koska muistivat kuinka Aleppossa lentokoneet olivat pommittaneet kaupunkia ilmasta.

Taustakuva:

commons.wikimedia.org/wiki/File:A_girl_in_Syria.jpg.

Photo: Anas Aldyab.

Muutimme Suomeen vuonna 2018 ja vaikka perheeni ei enää tarvitse pelätä sotaa, näemme yhä kauhuvia ja painajaisia entisestä kotimaasta.

En tiedä, miten rauha saadaan Syyriaan. Tiedän kuitenkin, että yksi ihminen, al-Assad, on tuhonnut tuhat vuotta vanhan kulttuurimme ja pakottanut miljoonat ihmiset muuttamaan ulkomaille. Osa heistä kuoli matkallaan merellä tai rajalla. Sota on pahin vitsaus mitä ihmiselle voi tapahtua. ■

Irakin sota oli virhe

Teksti: Mohammed Al-Salhi

Vaikka on kerrottu monia syitä miksi Irakiin hyökättiin, kuten olemattomat tuhoaseet, mielestäni syy miksi Yhdysvallat hyökkäsi Irakiin oli saada haltuun sen valtavat öljyvarat. Oliko sattuma, että silloinen Yhdysvaltain varapresidentti Dick Cheney johti öljy-yhtiö Halliburtonia, joka pääsi ja sai miljardin dollarin arvosta urakoita Irakin öljysektorilla?

Sota, jonka piti tuoda demokratia ja rauha Irakiin, tuottikin paljon kuolleita ja tuhoa. British Polling Institutin kesällä 2007 laatiman tutkimuksen mukaan, vuoden 2003 hyökkäyksen jälkeen on irakilaisien kuolleiden määrä arvioitu kasvavan noin miljoonaan ihmiseen. Irakissa on 26 miljoona asukasta.

Joka vuosi, 19. maaliskuuta, muistetaan Irakiin vuonna 2003 tapahtuneen sodan alkaminen. Yhdysvaltain ja muutamien länsimaiden kanssa Iso-Britannia hyökkäsi Irakiin, koska sen katsottiin olevan "vakava uhka" maailmalle.

Toiset lähteet, kuten tiedelehti The Lancet ja Maailman terveysjärjestö (WHO) arvioivat kuolleiden määräksi 104 00 ja 655 000 välillä.

Yhdysvallat ilmoitti 18. joulukuuta 2011, että se vetäytyy Irakista soveltuaan asiasta Irakin hallituksen kanssa. Britannia vetäytyi Etelä-Irakista pysyvästi 22. toukokuuta 2011.

Hyökkäyksen jälkeen maassa tapahtui yhteiskunnallinen hajoa-

minen ja ihmiset jakautuvat eri uskonnollisiin ryhmiin, mikä johti veriin sisäisiin taisteluihin vuosina 2005–2009.

Irak oli vuonna 2020 maailman 20. korruptoitunein maa maailmassa (lähde: Transparency International). Samaan aikaan, kun maassa on köyhyyttä, huono terveydenhuolto ja korkea työttömyys paikallinen teollisuus on ajettu alas eikä näy tuotteita, joissa lukee "Made in Iraq."

Ennen sotaa Irak oli omavarainen viljelyssään ja vei ylijäämät maasta. Nykyään maaseutu aavikoituu. Hyökkäyksen vuosipäivänä on selvää, että Yhdysvaltain silloisen presidentin George W. Bushin sanat "Emme halua hyökätä Irakiin, vaan vapauttaa Irakin kansa", ei pitänyt paikkaansa. Hyökkäyksen jälkeen Irak menetti paljon yhteiskunnallisesti, taloudellisesti ja turvallisuuden kannalta.

Toisin sanoin, Irakin sota oli virhe. ■

Mohammed Al-Salhi

Ystävyyys on paras lääke

Teksti: Shokhan Amin

Shokhan (vasem-
malla) ja Sakina ovat
parhaita ystäviä.

Saavuvin Suomeen mieheni ja kolmen lapsen kanssa talvella 2015, kun ulkona oli -20 C°. Säässä oli iso ero kotimaastani Irakista, jossa oli +30 C° kun lähdin sieltä.

Alussa asuimme Pieksämäellä. Tutustuin silloin paljon erilaisiin ih-

misiin ja opin paljon suomen kulttuurista ja elämäntavoista. Alussa minua ihmetytti tasa-arvo naisten ja miesten välillä. Mielestäni tämä on hyvä asia, että naiset ja miehet ovat tasavertaisia.

Vastaanottokeskuksissa opimme

alussa suomen kieltä ja lapset kävivät koulussa valmistavalla luokalla. Pieksämäen vastaanottokeskus meni kiinni vuonna 2017 ja meidät siirrettiin Karhulaan lähelle Kotkaa.

Asuimme uudessa vastaanottokeskuksessa kahdeksan kuukautta mutta en tykännyt paikasta, koska minulla ei ollut ystäviä siellä. Eräs ystävä, joka asui myös Pieksämäen vastaanottokeskuksessa samana aika kun me, soitti minulle. Kerroin, ettei minulla mene hyvin, koska paikka oli ikävä, eikä ollut kavereita.

Tämä ystävä, jonka nimi on Sakina, suositteli minulle muuttoa Mikkeliin. Muutimme silloin Mikkelin vastaanottokeskus Suonsaareen. Siellä olivat asiat paljon paremmin, koska ihmiset olivat ystävällisiä ja sain olla lähellä parasta ystäväni Sakinaa.

Mieheni sai

melkein heti työtä talonmiehenä ja meidän taloudellinen tilanne parani paljon. Saimme vihdoin oleskeluluvat joulukuussa 2019. Kertaheitolla elämään alkoi paistaa aurinko.

Kiitoksia Sakinan neuvosta ja avusta. Iso sydän hänelle ja olemme tänään parhaimmat ystävät, eli voisit kutsua meitä sisaruksiksi. Hän on ihana ihminen. Hänellä on kaksi lasta, yksi poika ja yksi tyttö.

Teemme paljon asioita yhdessä: lapset leikkivät puistossa, käymme uimassa, luistelemme talvella ja olemme vain paljon yhdessä.

Sakinan ystävyys avulla pystyin pääsemään irti monista ikävistä vaiheista elämässämme. Minun ja Sakinan taustalla on sota, pakolaisuus ja joskus toivottomuutta.

Ystävyyys oli paras lääke,
joka pelasti meidät!

Henkilökuvat

Lauri Ylä-Jussila

– Jokainen päivä on erilainen koulussa

Teksti: Abdirisaaq Ahmed Daheer

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

Miten päädyit Otavan Opistolle?

– Alunperin minusta ei pitänyt edes tulla opettajaa, vaan historian tutkija. Sen jälkeen kun valmistuin yliopistosta tein pari vuotta töitä Suomen Lapissa japaninkielisenä eräoppaana. Noiden vuosien aikana huomasin, että ehkä sittenkin haluan opettajaksi. Opiskelin Oulun yliopistossa opettajaksi. Sen lyhyitä opettajan sijaisuuksia ympäri Etelä-Suomea, sekä muitakin töitä silloin kun sijaisuuksia ei ollut tarjolla.

– Vuoden 2018 kesällä huomasin netissä työpaikkailmoituksen Otavan Opistolla, jossa haettiin historian ja yhteiskuntaopin opettajaa aikuisten perusopetukseen. Hain paikkaa, pääsin haastatteluun ja sain tämän paikan. Vuoden 2019 keväällä virka vakinaistettiin.

Miksi sinä olet historian opettaja?

– Olen myös yhteiskuntaopin, elämäntutkimuksen ja filosofian opettaja. Ne ovat minusta kaikki todella tärkeitä ja mielenkiintoisia oppiaineita.

– Historian opettajana haluan auttaa opiskelijoita ymmärtämään sen miten paljon he voivat oppia itsestään ja ympäröivästä maailmasta, sekä yh-

teiskunnasta jossa he nyt elävät tutustumalla historiaan. Melkein kaikesta tulee mielestäni mielenkiintoisempaa, kun ymmärtää sen miten jokin asia on kehittynyt ja muuttunut aikojen saatossa.

– Historiaa opiskellessa toivottavasti monet huomaavat, että kaikilla meidän teoilla ja sanoilla on aina niitä edeltäviä syitä ja niistä johtaneita seurauksia. Jos emme tunne historiaa tulemme suurella todennäköisyydellä toistamaan menneisyyden ihmisten virheet.

Onko sinulla jotain toista ammat- tia?

–Tällä hetkellä ei, mutta olen pätevä tekemään kohde- ja eräoppaan töitä

” Ajattelenkin että historiaa ei opiskella menneisyyttä, vaan tulevaisuutta varten. Historian opetuksella haluan siis auttaa rakentamaan parempaa tulevaisuutta.

englanniksi, japaniksi ja ruotsiksi, sekä auttaa näissä hommissa myös hollannin, saksan ja venäjän kielellä jossain määrin.

Mitä pidät erityisesti Otavan Opistosta ja onko kiva työskennellä monikulttuurisessa koulussa?

– Erityisesti minä pidän siitä, että jokainen päivä on hieman erilainen. Otavan Opistolla annetaan aikaa ja tilaa omaperäiselle ajattelulle. Työni on todella monipuolista, oppilasryhmät eivät ole liian suuria ja ryhmiäkään ei ole liian paljon. Näin ehdin kohtalaisen hyvin tutustua kaikkiin opiskelijoihin. Olen aina ollut kiinnostunut erilaisista kulttuureista. Sen takia minusta on tosi kiva työskennellä monikulttuurisessa koulussa, koska siinä samalla opin paljon uutta erityisesti opiskelijoiden omista kulttuureista.

Minkälaisia ovat opiston oppilaat?

– Jokainen meidän opiskelijoista on yksilö. Me kaikki olemme vähän erilaisia ja se on meidän vahvuutemme.

On aika vaikea sanoa millaisia ovat opiston opiskelijat, mutta myös kyllä niitä yhteisiä piirteitä on: opiston opiskelijat ovat ahkeria, avuliaita, anteliaita, kohteliaita ja sisukkaita ihmisiä.

Montako kieltä sinä osaat?

– Suomea ja englantia minä osaan parhaiten. Niiden lisäksi osaan aika hyvin japania, ruotsia ja hollantia. Ymmärrän, puhun ja kirjoitan myös jonkin verran saksaa, venäjää ja espanjaa.

Mitä teet vapaa aikana?

– Vapaa aikanani minä luen tosi paljon. Kotini on täynnä kirjoja. Sen lisäksi totta kai myös pelaan tietokoneella, tai playstationilla yms. Tykkään myös kävellä metsässä.

Pidätkö lemmikkieläimistä?

– Joo, pidän. Erityisesti minä pidän kissoista. Minulla on valkoinen kissa, jonka nimi on Elsa. Elsa on noin 4-5 vuotta vanha.

Mistä ruoasta pidät?

– Olen aika kaikkiruokainen, mutta erityisesti pidän ruuista, joissa on hirven tai poron lihaa. Pidän myös tulisista ja voimakkaasti maustetuista ruuista, esimerkiksi intialaisesta ja thaimaalaisesta ruoasta. Usein suomalaisessa ruoassa on minusta hieman liian vähän mausteita, mutta liikaa suolaa.

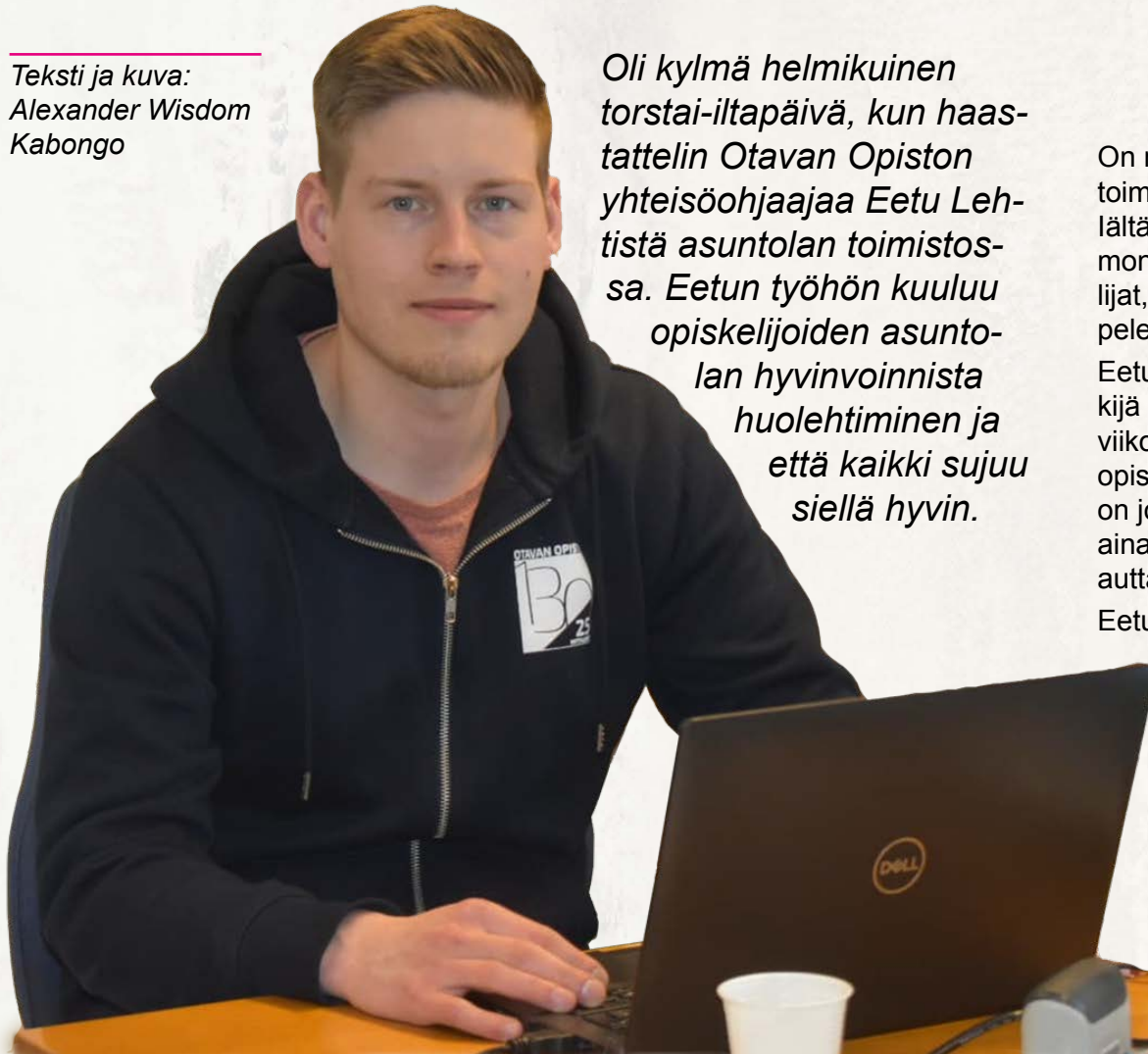
Mitä sinä haluaisit sanoa opiskelijoille?

– Ota opiskelut vakavasti, mutta älä silti stressaa liikaa. Uskalla pyytää apua kun sitä tarvitset. Me opettajat ja muu henkilökunta olemme täällä teitä varten. ■

Eetu Lehtinen on valmis auttamaan opiskelijoita

Teksti ja kuva:
Alexander Wisdom
Kabongo

Oli kylmä helmikuinen torstai-iltapäivä, kun haastattelin Otavan Opiston yhteisöohjaajaa Eetu Lehtistä asuntolan toimistossa. Eetun työhön kuuluu opiskelijoiden asuntolan hyvinvoinnista huolehtiminen ja että kaikki sujuu siellä hyvin.

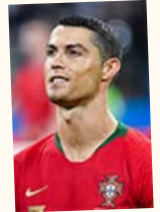
On monia syitä, miksi Eetu tulee toimeen opiskelijoiden kanssa. Lähtään hän on nuori ja harrastaa monia samoja asioita, kun opiskelijat, kuten futsalia ja PlayStation-pelejä.

Eetu ei ole vain aktiivinen työntekijä koulussa, vaan hän käy myös viikoittain pelaamassa futsalia opiskelijoiden kanssa. Vaikka hän on joskus kiireinen, hän kuitenkin aina löytää aika opiskelijoiden auttamiseen, jos on tarvetta.

Eetu on muuan muassa järjestänyt ja auttanut opiskelijoita etsimään töitä, tekemään ansioluetteloita ja harjoittelut yhdessä hyviä vastauksia työhaastattelua varten.

– Olen työskennellyt Otavan Opistossa puolitoista vuotta, hän sanoo. Tällä on mukava työskennellä, koska opiskelijat ovat ystävällisiä.

Cristiano Ronaldo on portugalilainen jalkapalloilija, joka edustaa Englannin Valioliigassa pelaavaa Manchester Unitedia. Ronaldon katsotaan olevan yksi maailman parhaista pelaajista.

Eetu mainitsee kolme asiaa, jotka kuvaavat minkälainen ihminen hän on: iloinen, hauska ja rehellinen.

Eetu myös soittaa kitaraa vapaa-ajallaan. Hänellä on tyttöystävä ja hän tykkää kuunnella musiikkia, erityisesti rockia. Hänen lempiruokiinsa kuuluu jauheliha kastike ja perunamuusi.

– Matkustaminen on yksi harrastuksistani, josta pidän, hän kertoo.
– Nyt koronan takia on ollut vaikea matkustaa. Viime kesänä matkustin kuitenkin Ähtäriin, sillä siellä on eläinpuisto.

Jos Eetu saisi valita, hän asuisi Englannissa, jossa voisi seurata paljon Valioliigan jalkapallopelejä ja Liverpoolia sekä Cristiano Ronaldoa Manchester Unitedissa.

Kuten monet suomalaiset, Eetu puhuu hyvin englantia ja on oppinut kieltä koulussa sekä television kautta. ■

Henkilökuvat

Mariia Liukkonen viihtyy oppilaiden parissa

Mariia Liukkonen ja Bakht Avar Barati.

Teksti: Bakht Avar Barati

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

Jos opiskelija tarvitse apua koulutehtävissä, niin koulunkäyntiohjaaja Mariia Liukkonen on paikalla auttamassa. Hän on työskennellyt Otavan Opistossa puoli toista vuotta.

Kun tämä haastattelu tehtiin, sota oli jo alkanut Mariian entisessä kotimaassa Ukrainassa.

– Olen hyvin huolissani tapahtumista Ukrainassa, jossa asuu sukulaisiani, hän kertoo. Äitini asuu nyt Suomessa, mutta ennen sitä soitin hänelle monta kertaa päivässä. Olemme kaikki hyvin huolissamme ja toivomme, että rauhaa tulisi.

Mariia sanoo, että hän viihtyy hyvin opistossa.

– Täällä on hyvät työkaiverit ja hyvät opiskelijat, hän sanoo. Minusta tuntuu kotoisalta ja tunnen olevani tarpeellinen täällä.

Mariia muutti Suomeen 2010, kun pääsi marjatilalle töihin. Hän myös opiskeli suomen kieltä ja suoritti peruskoulun. Nykyään hän asuu lähellä Mäntyharjua.

–Tutustuin täällä suomalaiseen mieheen, menimme naimisiin ja saimme kaksi poikaa, jotka ovat nyt 9- ja 7-vuotiaita.

Mariia on myös musikaalisesti lahjakas. Hän on soittanut ja laulanut monta kertaa opistossa opiskelijoille ja henkilökunnalle.

Kuten monet ihmiset, jotka muut-

tavat Suomeen, myös Mariia kävi kotouttamis- ja sopeutumisprosessin läpi. Hänen piti oppia uusi kieli, sekä elämään uudessa kotimaassa.

Maria sanoi, ettei sopeutuminen Suomeen ollut vaikeaa.

– Pääsin Esedun ammattikoulun Valma-koulutukseen, joka perehdyttää suomalaiseen yhteiskuntaan ja työelämään, hän kertoo. Olen tutustunut moniin erilaisiin ihmisiin ja saanut ystäviä Suomessa.

Mariia tykkää monista asioista Suomessa. Hän arvostaa, että täällä on turvallista ja luonto on kaunis sekä lähellä.

Yksi haastavampia asioita, jonka hän on kokenut Suomessa, on asioiminen viranomaisten kanssa. Tietokoneiden käyttäminen ja oppimiskulttuuri veivät oman aikansa.

– Minkälaisia tulevaisuus suunnitelmia minulla on?

– Haluisin olla työssä, jossa voisin olla vertaistukena ihmisille, jotka joutuvat opiskelemaan uuden kielen ja kulttuurin.

– Vielä yksi tärkeä ohje:

Opiskelu kannattaa aina!

Opiskelijat tarvitsevat ymmärrystä

Otavan Sanomien toimitus

Juha Hannikainen aloitti elokuussa opettaa biologiaa, maantietoa ja kemiaa Otavan Opistossa. Ennen tuloa opistoon, hän opetti yläkoulussa ja lukiossa. Juha asuu Mäntyharjulla, joka sijaitsee noin 45 kilometriä Otavasta lounaaseen.

– Olen aikaisemmin opettanut maahanmuuttajia, mutta heitä on ollut yksi tai kaksi luokassa, hän sanoo. Ei niin monta kun nyt eivät he ole olleet aikuisia.

Mikä on hyvä neuvo, jonka antaisit toisille opettajille, jos he opettaisivat Otavan Opistossa?

– Oppilaat täällä koulussa tulevat eri maista eikä täällä kannatta olla tiukkapipoinen. Pitää joustaa ja ymmärtää. On tietyt asiat, jotka saattavat olla tabuja, kuten alastomuus kun opettaa esimerkiksi biologiaa.

Juha on alun perin kotoisin Punkaharjulta, joka sijaitsee lähellä Savonlinna. Musiikki on ollut hänen harrastuksena nuoresta alkaen.

– Aloitin musiikkiharrastuksen nuoresta lähtien, hän jatkaa. Soitin bändissä Savonlinnassa vanhoja *Hurrikaani* rock biisejä. Rock on yksi lempi musiikkilajeista ja opin tykkäämään siitä kotona ja kavereiden kanssa.

Juha sanoo että yksi lempiyhtyeistä on *The Who*.

Matkustaminen ei oikein maistu Juhalle. Jos hän matkustaa jonne-

Juha Hannikainen.

kin ulkomaille, sen pitää olla 3-4 tunnin lentomatkan päästä.

– Kun olen ulkomailla, minulle tulee viikon päästä ikävä kotiin, hän lisää. – Mutta yksi asia josta tykkään paljon, on liikkua luonnossa.

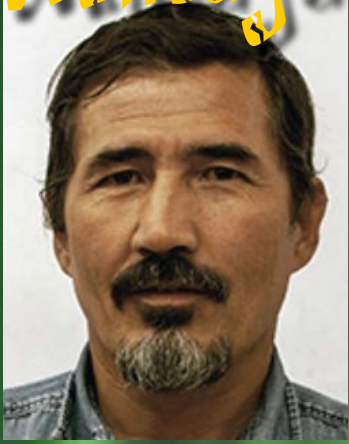
Juhan vaellukset metsään kestävät noin kaksi tuntia. Luonnossa hän tykkää kuunnella hiljaisuutta, sienestä, kerätä marjoja ja vain olla. Hänen lempi sieniä ovat

ukonsieni ja suppilovahvero, joita löytyy syksyllä. Hän tykkää myös tateista.

– Kävelen talvella ja kesällä pyöräillen noin 20 kilometriä pitkiä matkoja.

Juha kannustaa opiskelijoita tutustumaan luontoon, koska siellä voi olla itsensä kanssa ja ladata voimia. ■

Minä ja revontulet

Teksti: Ali Khan Nourozi

Kuva: Martin Tessieri

Lappi on kaunis alue Suomessa. Luonto on säilynyt ehjänä ja vain rohkeat matkailijat käyvät siellä. Talvella on paras aika matkustaa Lappiin ja nähdä revontulia.

Aika vähään, vain 3,4% suomen väestöstä, asuu Lapissa.

Revontulet ovat yksi kauneimmista näyistä, joka Lappi antaa matkailijoille. Ne ovat kun liikkuvia aaltoja jotka tanssivat taivaassa.

Opiskelen Otavan Opistossa

Teksti: Mohammed Al-Salhi

Olen aikuisten peruskoulun loppuvaiheen opiskelija. Tiesitkö, että Otavan Opisto on yksi arvostetuimmista kansanopistoista ja täyttää tänä vuonna 130-vuotta? Opiskelu sisältä melkein kaiken mitä opiskelija tarvitsee, eli hyvän ilmapiirin ja hyvät opettajat.

Lionel Messi on huippujalkapalloilija

Lionel Andrés ”Leo” Messi Cucittini on argentiinalainen jalkapalloilija, joka edustaa Ranskan korkeimmalla sarjatasolla pelaavaa Paris Saint-Germainia. Messi on pelipaikaltaan hyökkääjä. Hän on Argentiinan maajoukkueen kapteeni. Messi on valittu maailman parhaaksi jalkapalloilijaksi ennätyselliset seitsemän kertaa.

Teksti: Hussein Alaabid

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

Monilla minun koulukavereilla on erilaisia lempi jalkapalloilijoita. Jotkut tykkäävät Cristiano Ronaldosta ja toiset Neymarista. Minä kuitenkin fanitan argentiinalaista Lionel Messia, joka pelaa nykyään Paris Saint-Germainissa. Hän on tehnyt monia maailmanennätyksiä ja voittanut monta henkilökohtaista palkintoa.

Messi muutti Espanjaan 13-vuotiaana ja siirtyi FC Barcelonaan. Ainut suurpalkinto joka häneltä puuttuu on jalkapallon maailmanmestaruus. Nähdään Qatarissa tänä vuonna jos Argentiina voittaa maailmanmestaruuden Messin johdolla.

Ainut suurpalkinto joka Lionel Messiltä puuttuu on jalkapallon maailmanmestaruus. Kuva: Openverse/WordPress.

Pitkäniminen sankari

Haluan kirjoittaa syyrialaisista sankarista nimeltään Wasf Al-Azma (1884-1920), jonka koko nimi on aika pitkä:

Yusuf bin Ibrahim bin Abdul Rahman bin Muhammad bin Ismail bin Ibrahim bin Ismail Pasha Al Azmah. Kuten monet sotilasjohtajat, hän myös kuoli marttyyrinä, kun Ranskan armeija yritti miehittää Syyrian ja Libanonin.

Teksti: Zubida Zidan

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

Al-Azma oli silloin arabihallituksen sotaministeri kuningas Faisal 1:n alaisena. Al-Azma oli hyvin lahjakas ihminen ja hallitsi seuraavat kielet: arabia, turkki, ranska, saksa, italia ja englantia.

Vaikka hänen kuolemasta on kulunut 122 vuotta, ihmiset ja edustajat eri arabimaista käyvät joka vuonna hänen haudalla laske-massa seppelitä.

Hänen kotinsa on muutettu museoksi. Al-Azma on esimerkki miehestä, joka rakasti omaa kulttuuriaan ja hän yhä antaa syyrialaisille pakolaisille, kuten minä, toivoa.

Wasf Al-Azma, Syyrian hallituksen sotaministeri.

TURKMENISTAN

Kotimaani on Afganistan

Teksti: Nosrat Hosseini

Eri taustaisia ihmiset, jotka asuvat Afganistanissa ovat: uzbekit, hazarat, turkmeenit, aimeedit, tadzikit ja pashtot.

Afganistanissa asuu kolmekymmentäviisimiljoonaa ihmistä.

Talvella on kylmää, on lunta ja sataa paljon vettä, mutta kevät on vähän lämpimämpi. Kesällä on tosi, tosi kuuma mutta syksyllä on tuulista ja sataa vettä.

Vuoristot sijaitsevat pohjoisessa, idässä ja lännessä.

Etelässä on aavikoita.

Afganistan on islamilainen maa.

Minun maani naapurimaita ovat: Iran, Pakistan, Turkmenistan, Uzbekistan ja Tadzikistan.

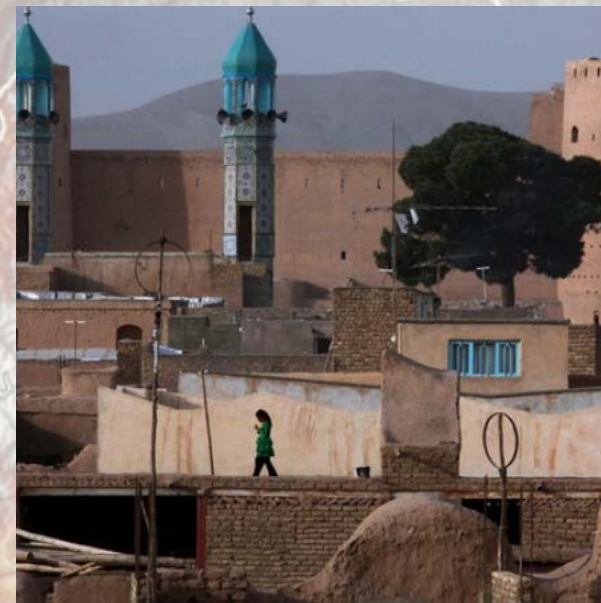
Kuuluisia afganistanilaisia ruokia ovat qabuli, mentu, ashek bujani, kabaab sambuse.

”

- Afganistanin pääkaupungin nimi on Kabul.
- Afganistan sijaitsee Aasiassa.
- Afganistanin kansalliskieliä ovat mm. persia, pashto ja dari.
- Minun äidinkieleni on persia.

Qabuli on yksi kansallisruoka Afganistanissa. Kuva: Wordpress/Openverse.

Afganistanissa on paljon kyliä. Kuva: Wordpress/Openverse.

Lapset ovat aina olleet Afganistanin toivo ja tulevaisuus.

Kuva: commons.wikimedia.org/wiki/File:Afghan_Schoolchildren_in_Kabul.jpg

Srilankalainen kanakastike

Teksti: Malathy Srikrishnamoorthy

Raaka-aineet kahdelle:

- Puoli kilo kanaa
 - 50 grammaa cashewpahkinä
 - Neljä tomaattia
 - Yksi iso sipuli
 - Viisi valkosipulikynttä
 - 5 grammaa inkivääriä
 - 6-8 kokonaisia punaisi chillejä
 - Teelusikallinen kurkumaa
 - 5 grammaa sarviapilaa
 - Kaksi kanelitankoja
 - Teelusikka kardemummaa
 - Puoli lasia vettä
 - Teelusikallinen suolaa
1. Paista ensin pannulla cashewpähkinä ja chilit.
 2. Seuraavaksi laita tehosekoittimeen tomaatit, valkosipulit, inkivääri, paistetut cashewpähkinät ja chilit.
 3. Laita pannulle vähän öljyä ja pilkotut sipulit, kaneli, kardemumma, kana, kurkkujauho ja vähän vettä.
 4. Anna hautua 30 minuuttia. Lisää sitten suola, kurkuma ja sarviapila. Hetken päästä herkullinen kanakastike on valmis.

Srilankalainen ruoka on maukas mutta tulinen!

Kuva: Wordpress/Openverse.

Pitaleivän ohje

Pitaleipä on hyvää ja helppo tehdä. Kuva: Wordpress/Openverse.

Teksti: Marzie Jafari

Raaka-aineet:

- 200 grammaa vehnäjäuhoa
- 11 grammaa kuivahiivaa
- Teelusikallinen suolaa
- Puoli lasia vettä

1. Sekoita veteen kuivahiiva ja sitten vehnäjäuho.
2. Anna kohota yksi tunti.
3. Levittele taikina kädellä ja paista sitten uunissa (250°C) kymmenen minuuttia.

HARRASTAN TIETOKONEPELEÄÄ

Teksti: Daniil Avdeev

– Moni saattaa ajatella, että tietokonepelit ovat vain rikkamaa, joista ei ole mitään hyötyä, mutta näin ei ole. Monista peleistä voit löytää paljon asioita, jotka ovat hyödyllisiä elämässä.

– Esimerkiksi tiimityö, suunnitelmien tekeminen, kyky hallita rahaa, oikeanlainen viestintä ihmisten kanssa ja monet muut seikat.

Silti tietokonepelissä tärkeintä on pitää hauskaa yksin sekä ystävien kanssa rankan ja tuotteliaan päivän jälkeen!

Parvin Khalilin intohimo on lukeminen

Teksti: Meles Ahferom

Parvin Khalili syntyi Afganistanissa, mutta hän muutti vanhempien kanssa Iraniin neljä vuotiaana, jossa hän myös kasvoi. Vaikka Parvin on elänyt suurimman osa elämästään Iranissa, hän tietää paljon Afganistanin historiaa vanhempiensa sekä kirjojen kautta. Parvin aloitti lukemaan kirjoja, kun hän oli 14-vuotias. Hänelle lukeminen on kuin matkustamista ja hän saattaa lukea yhden kirjan kuukaudessa. Hänen lempikirjojaan ovat historiakirjat sekä rakkaustarinat.

Jalkapallo on henki ja veri

Teksti: Abdulrahman Kareem

– Aloitin harrastamaan jalkapalloa kun tulin Suomeen 13-vuotiaana. Tykkään jalkapallosta, koska siitä tulee hyvä mieli.

– Talvella pelaan kymmenen kaverin kanssa kolme tuntia kerrallaan kuplahallissa perjantaisin ja sunnuntaisin. Kesällä pelaamme joka päivä ulkona.

– Jalkapallolomajoukkueesta suosikkini on Portugali ja paras pelaaja on Cristiano Ronaldo.

Abdulrahman Kareem

Abdrizaaq Ahmed Daher rakastaa jalkapalloa

Abdrizaaq Ahmed Daher

Teksti: Adil Menfakh

– Aloitin pelaamaan Somaliassa jalkapalloa kymmenen vuotiaana. Minä tykkään paljon tästä lajista, koska se on hauskaa ja ylläpitää kuntoani. Olen oppinut jalkapallon kautta yhteistyön ja tiimityöskentelyn tärkeyden sekä positiivisia sosiaalisia taitoja kuten toisten kunnioittamista.

– Jalkapallo auttaa myös rakentamaan itseluottamusta. Se on fyysisesti vaativa peli. Kaikki voivat löytää oman paikan jalkapallopelissä.

Meles Ahferom: Lentopallo on hieno urheilulaji

Teksti: Parvin Khalili

Mellenin harrastus on lentopallo. Hän on pelannut lentopalloa kotimaassa Eritreassa 15-vuotiaasta lähtien. Hän ei ole kuitenkaan pelannut paljon lentopalloa Suomeen tulon jälkeen. Meles kuitenkin rakastaa lentopalloa, koska se on hauskaa ja lisää terveyttä sekä fyysisten kuntoa.

Meles

Rosemary Omoruyi: Miksi fitness on tärkeää

Teksti: Rosemary Omoruyi

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

– Fitness on minulle tärkeää, koska se auttaa minua jaksamaan koulussa ja jokapäiväisessä elämässäni. Aloitin salilla käymisen kaksi vuotta sitten ja käyn kuntoilemassa kolme kertaa viikossa.
– Yksi tärkeä syy, miksi käyn kuntosalilla on, että tunnen oloni tylsäksi ja yksinäiseksi, jos olen vain kotona yksin.
– Toinen syy oli, että olin liian laiha, joten halusin tehdä muutoksen kehossani. Kuntosali on antanut minulle itsevarmuutta ja saanut tuntemaan oloni onnellisemmaksi ja paremmaksi.

Rosemary Omoruyi harrastaa kuntoilua kolme kertaa viikossa.

Qayssar Aldhulaiei tykkää ruoanlaittosta

Teksti: Qayssar Aldhulaiei

– Tykkään tehdä ruokaa. Työskentelen ravintolassa, jossa tarjotaan kaikenlaisia terveellisiä ruokia asiakkaille. Itse syön mielelläni salaattia ja suolakurkkua. Joskus teen myös punaista riisiä käsilläni ja pizzaa, joka on yksi minun lempiruoista.
– Pizzan tekeminen on erityisen hauskaa. Siihen ei tarvitse muuta kuin vehnäjauhoja, hiivaa, öljyä, maitoa ja kananmunia. Sitten ainekset sekoitetaan yhteen ja laitetaan paikoilleen käymään vähäksi aikaa. Kun taikina on kohonnut, se levitetään pöydällä ja sen päälle laitetaan juustoa, sienet, tomaatit ja oliivit. Pizza laitetaan uuniin ja paistetaan 15 minuuttia. Sitten se on valmis!

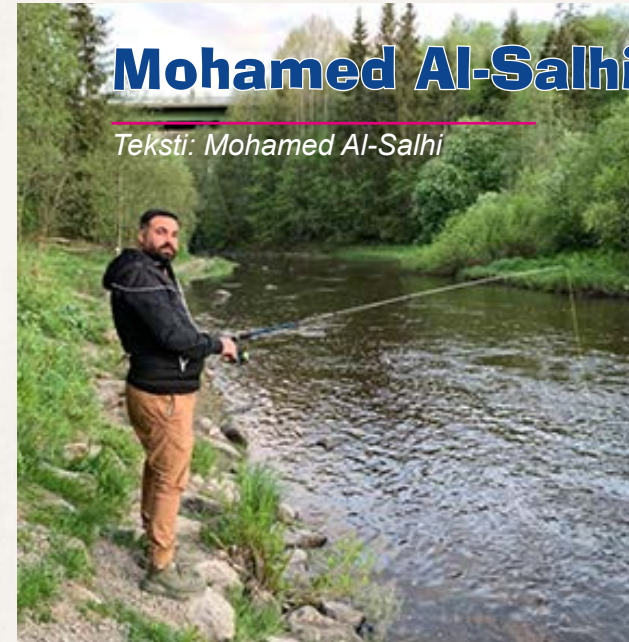

Qayssar Aldhulaiei

Mohamed Al-Salhi kalastaa

Teksti: Mohamed Al-Salhi

– Kalastaminen on yksi harrastuksistani erityisesti kesällä. Kalastin paljon, kun asuin Irakissa.
– Hienoin ja maukkain kala Suomessa on hauki, joka taistelee eikä antaa periksi.

Ahmad Menfakh rakentaa tietokoneita

Teksti: Ahmad Menfakh

- Tykkään rakentaa tietokoneita ja harrastaa tietokonepelejä. Tykkään kuitenkin enemmän rakentamisesta kuin pelaamisesta.
- Tarkkailen erityisen paljon eri tietokoneohjelmia. Jos tulee uusi Windows-päivitys, kokeilen ja teen arvioin, onko se hyvä vai huono.

Teen tätä myös tietokonepeleistä.

Tietokoneet ovat kivaa puhua, sanoo Ahmad Menfakh.

Nosrat Hosseini kävelee paljon

Teksti: Nosrat Hosseini

- Minä harrastan kävelyä, koska se on terveellistä ja tuottaa positiivista energiaa. Minulle tulee tosi hyvä mieli, kun kävelen.
- Käveleminen myös vähentää sairauksia. Kävelen päivittäin kolme kilometriä.

Auto ja Abdulwhab Jaro

Teksti: Nosrat Hosseini

Kuva: Alexander Wisdom Kabongo

- Kun olen kotona ja minulla on tylsää, tykkään ajella autoilla. Teen tätä, vaikka bensiinin hinnat ovat nousseet pilviin.
- Ajan kaupungilla ja tykkään käydä autoliikkeissä, joissa voin tutkiskella autoja ja niiden hintoja. Auto antaa minulle vapautta liikua ja se tuntuu hyvältä.

KIITOKSIA JA NÄKEMIIN

Teksti: Enrique Tessieri ja Lasse Lindström

Kuka olisi uskonut, että Otavan Sanomien lehtiprojekti, joka alkoi vuonna 2009 Anna-Maria Suoran kanssa, olisi kulkenut pitkän 14 vuoden taipaleen. Vuosien varrella on julkaistu monia kirjoituksia.

Enrique

Lasse

Tämän matkan on mahdollistanut Enriquen journalistinen kokemus ja Lassen innostus valokuvaukseen ja lehden taittotoyöhön. Ensimmäinen ”lehti” oli vaatimaton moniste, mutta jo seuraavana vuonna syntyi kirjapainossa tuotettu oikea lehti.

Lehden tekemisessä olennainen asia on tietysti lehden sisältö, jonka tuottajina toimivat Otavan Opiston Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat. Sisällöstä ei ole ollut koskaan pulaa. Vuodesta toiseen opiskelijat ovat olleet innolla mukana sisällön tuotta-

”

Tärkeintä ei ole päämäärä vaan matka.

Amish Tripathy

misessa. Heidän lisäksi Otavan alakoulun oppilaat ovat osallistuneet muutaman julkaisun materiaalin tuottamiseen.

Opiskelijat eivät pelkäästään ole tuottaneet aineistoa lehteen, vaan he ovat saaneet myös juttujen tekemiseen journalistista koulutusta Enriquelta ja Lasselta opastusta lehtikuvaukseen.

Haluamme kiittää kaikkia entisiä ja nykyisiä opiskelijoita, opettajia, henkilökuntaa ja Otavan koulua, jotka ovat olleet tekemässä tätä lehteä. Suurkiitokset kaikille!

Vaikka tämä lehti on viimeinen tai kenties viimeisimpiä, kaikkien Otavan Sanomien 14 numeron etusivut voit löytää Otavan Opiston puutalon eteisen seinältä ja ne muistuttavat meitä näistä vuosista.

Mitä Otavan Sanomat on antanut meille?

Kenties tärkein viesti on, että sanalla on voimaa, eli voimme vaikuttaa ja osallistua tärkeisiin yhteiskunnallisiin keskusteluihin. Voimme myös olla aktiivisia kansalaisia ja tuoda esille mielipiteitämme ja ratkaisuita. ■

OTAVAN
OPISTO...

Alku uudelle

Otavan Opiston

MAAHAN- MUUTTAJA- KOULUTUKSET

otavanopisto.fi